

تسلیت رهبر انقلاب به یوسفعلی میر شکاک

حضرت آیت‌الله خامنه‌ای در پیامی به یوسفعلی میر شکاک، شاعر و نویسنده، درگذشت فرزند وی را تسلیت گفتند. به گزارش پایگاه اطلاع رسانی دفتر مقام معظم رهبری در پیام رهبر انقلاب به یوسفعلی میر شکاک آمده‌است:مصیبت درگذشت فرزند عزیزتان را به جنابعالی و همسر گرامیتان و دیگر بازماندگان تسلیت عرض می‌کنم. از خداوند می‌خواهم آرامش و صبر بر دل‌های شما تزل فرماید و باجر جزیل شما را تسلی بخشد و رحمت خود را شامل حال آن جوان عزیز فرماید.

عبدالله متولیان

جایگاه تنفیذ در نظام سیاسی ایران

امروز سه‌شنبه ۱۲ مردادماه ۱۴۰۰ مراسم تنفیذ حکم ریاست جمهوری آیت‌الله رئیسی انجام می‌شود. با گذشت بیش از چهار دهه از عمر نظام جمهوری اسلامی و بر گزاری ۱۳ انتخابات، هنوز «برخی درباره تعریف، ماهیت و نقش و… تنفیذ ابهام دارند»، «برخی تنفیذ را تقویضی و برخی دیگر توکیلی می‌دانند»، «برخی تنفیذ را امری تشریفاتی می‌دانند»، «برخی تنفیذ را از وظایف ولی فقیه می‌دانند و برخی از اختیارات وی» و «برخی نیز ایرادهای دیگری به تنفیذ می‌گیرند». مجموع دیدگاه‌ها را در دو قالب می‌توان دسته‌بندی کرد:دسته اول تنفیذ را امری تشریفاتی و وظایف رهبری دانسته و رهبری را مکلف به امضای حکم رئیس‌جمهور منتخب مردم می‌دانند و دسته دوم تنفیذ را از اختیارات ولی فقیه دانسته و معتقدند رهبر می‌تواند از امضای حکم رئیس‌جمهور منتخب مردم خودداری کند. نگارنده در این یادداشت کوتاه بر آن است تا در حد توان و ظرفیت روزنامه به برخی از این شبهات پاسخ گوید.

واژه «تنفیذ» پس از انقلاب وارد ادبیات حقوقی و سیاسی نظام جمهوری اسلامی ایران شد. حکم رئیس‌جمهور منتخب ملت، طبق بند نهم اصل ۱۱۰ قانون اساسی باید به امضای ولی فقیه که اصطلاحاً به آن تنفیذ می‌گویند برسد. تنفیذ اصطلاحی شناخته شده و با سابقه در فقه اسلامی و به معنای «اعتباربخشی به عمل حقوقی قابل ابطال» است که به موجب آن، شخص می‌تواند از حق خود برای ابطال یک عمل حقوقی چشم‌پوشی کند (فرهنگ فقه ج۲ ص۶۴۳).

اگر چه در قانون اساسی اصطلاح واژه «تنفیذ» تصریحاً وجود ندارد، اما آن چیزی که در بند نهم قانون اساسی با عنوان «امضای حکم ریاست‌جمهوری» آمده مستند به تصریح آیت‌الله بهبهستی و آیت‌الله منتظری در مشروح مذاکرات «مجلس بررسی نهایی قانون اساسی» دقیقاً به مفهوم تنفیذ است؛ «اگر یک رئیس‌جمهور تمام‌مصل هم به‌واری بدهند اما ولی فقیه و مجتهد حاکم روی ریاست‌جمهوری او صحه نگذارد برای بنده هیچ ضمانت اجرایی نداشته و از آن حکومت‌های جابرانه می‌شود». همچنین در ماده یک قانون انتخابات ریاست‌جمهوری مصوب ۱۳۶۴ وازه تنفیذ تصریح شده است: «دوره ریاست‌جمهوری ایران چهار سال است و از تاریخ تنفیذ اعتبار نامه به وسیله مقام رهبری آغاز می‌گردد». بند دهم اصل ۱۱۰ قانون اساسی هم که به نحوه عزل رئیس‌جمهور اختصاص دارد بر اختیار رهبری در قبول یا عدم قبول حکم دیوان عالی کشور و با رأی مجلس به عدم کفایت رئیس‌جمهور مهر تأیید زده است.

در نظام سیاسی ایران، انتخاب مردم و انتصاب ولی فقیه در طول هم بوده و مقام رهبری کسی را که مقبولیت مردمی و پایگاه اجتماعی می‌باشد با انتخابات احراز شده باشد به ریاست‌جمهوری «منصوب» می‌نماید و به این ترتیب رئیس‌جمهور منتخب مردم که مورد تأیید ولی فقیه قرار گرفته علاوه بر مقبولیت اجتماعی و مردمی از مشروعیت دینی و سیاسی نیز بر خوردار خواهد شد.

تنفیذ حکم رئیس‌جمهور منتخب مردم به هیچ وجه یک اقدام شکلی و تشریفاتی نبوده و از مبانی منطقی و قوی فقهی بر خوردار است. برخلاف دو دیدگاه موجود در بین احزاب سیاسی، تنفیذ نه توکیلی و نه تقویضی است چرا که در تقویض اختیارات خود رهبری که در قانون تصریح شده است را می‌تواند تقویض کند، یعنی رهبری می‌تواند تمام یا بخشی از اختیاراتی را که در اصل ۱۱۰ احصا شده است به منتخب ملت تقویض کند؛ در قانون اساسی قوه مجری به عنوان وظایف و اختیارات رهبری نیامده که آنها را تقوض کند، پس این دیدگاه غلط است. توکیل هم در صورتی واقع می‌شود که رهبری شخصاً رئیس قوه مجری به‌شد و او شخص دیگری را وکیل کند که این نیز بر خلاف نص صریح قانون قانون اساسی است. بنابراین تنفیذ از اختیارات ولی فقیه و به معنای مشروعیت بخشی است.

بسیاری از تصمیمات و اقدامات رئیس‌جمهور منتخب پس از به دست گرفتن سکان دستگاه اجرایی کشور جزو شئون و اختیارات ولایت فقیه بوده و بدون آن و اجازه ولی فقیه فاقد اعتبار و وجاهت حقوقی خواهد بود. امام خمینی(ره) به‌عنوان بنیان‌گذار جمهوری اسلامی ایران در این زمینه می‌فرماید: «رئیس‌جمهور اگر بانصب فقیه نباشد غیر مشروع است. وقتی غیر مشروع شد طاعوت است؛ و اطاعت از او اطاعت از طاعوت است؛ و در شدن در او وارد شدن در طاعوت است. طاعوت وقتی از بین می‌رود که به امر خدای تبارک و تعالی یک کسی نصب بشود (صحیفه‌ام ج ۱ ص ۲۲۱)».

تنفیذ حکم ریاست‌جمهوری از نوع تقویض نبوده و مصداق توکیل بخشی از اختیارات اوست که در منتخب ملت می‌باشد. به حرم آیت‌الله حائری شیرازی نیز دقت نظر امام‌راحل در استفاده از واژه «نصب» به جای واژه «تنفیذ» را دلیل دیگری بر این مدعا می‌داند که تنفیذ نه تنها از اختیارات رهبری بوده و هیچ اجباری بر این امر ندارد بلکه رئیس‌جمهور بدون نصب رهبری فاقد هر گونه مشروعیت بوده و برای اداره کشور صلاحیت ندارد. نکته آخر این که عمده تحلیل‌گران سیاسی به دلیل «عدم اشراف به جایگاه و ابعاد فقهی و وظایف و اختیارات ولی فقیه» و «ناشناخته بودن نظام ولایت فقیه ناشی از منحصر به فرد بودن این الگو در سطح جهان» در تبیین مسئله تنفیذ بر تکب خطای تحلیل شده‌اند و به همین دلیل درک صحیحی از نظام سیاسی ولایت فقیه نداشته و نمی‌دانند که نظام سیاسی ایران اصالت و ماهیت خود را از ولایت فقیه می‌گیرد و همان‌گونه که نظام جمهوری اسلامی بدون وجود ولایت فقیه هویت و اصالت خود را از دست داده و فاقد مشروعیت بوده و ریاست‌جمهوری در نظام سیاسی ایران نیز ازوما اصالت و مشروعیت خود را از ولایت فقیه اقتباس کرده و رئیس‌جمهور منتخب مردم بدون نصب ولی فقیه مشروعیت نخواهد داشت.

سخن‌گوی دولت روحانی: دولت آینده راه‌دشواری در پیش دارد

دولت آینده راه دشواری در پیش دارد. باید همگان انتظارات منطقی از دولت آینده داشته باشیم. علی‌ریبعی سخنگوی دولت روز گذشته در آخرین نشست خود با خبرنگاران گفت: برای موفقیت دولت سیزدهم دعامی‌کنیم. دولت آینده راه‌دشواری پیش دارد. باید همگان انتظارات منطقی از دولت آینده داشته باشیم. دولت آینده هم، در شرایط تحریم قرار دارد. تحریم، حقیقتی انکارناپذیر است. دولت آتی با چالش‌های سه‌گانه امروز دولت دوازدهم نیز روبه‌رو خواهد بود. تغییرات آب و هوایی و خشکسالی، امری واقعی است و جدی. بدون تردید نمی‌توان باغات مآلوف، مسیر را ادامه دهیم. تغییرات اقلیمی و کرنا هم به عنوان «افراطی‌گری انسان ساخته طبیعت»، چالش‌هایی هستند که دولت آتی با آن مواجه خواهد بود. سخنگوی دولت خطاب به خبرنگاران تأکید کرد: توصیه‌ام به همه شما این است که بی‌پذیریم دولت آتی، دولت همه مردم ایران است بی‌پذیریم که انتخابات تمام شد اما شرارت‌های خارجی کماکان هست و ما در برابر آن شرارت‌ها نیازمند حضوری پر قدرت هستیم.

خبر

در پی نامه وزیر بهداشت، درمان و آموزش پزشکی به رهبر معظم انقلاب اسلامی در خصوص موج سه‌مگین و پنجم کرونا و پیشنهاد تعطیلی دو هفته‌ای سرای کاشش چرخش ویروس و بار بیمارستان‌ها، رهبر معظم انقلاب اسلامی از رئیس‌جمهور خواستند این موضوع در ستاد ملی کرونا بر رسی

قضایی

شود و هر اقدامی که لازم است انجام گیرد.

به گزارش پایگاه اطلاع رسانی دفتر مقام معظم رهبری ،در مرقومه رهبر انقلاب اسلامی خطاب به آقای روحانی رئیس‌جمهور آمده است: «پیرو هشدار وزیر محترم بهداشت، درمان و آموزش پزشکی و پیشنهاد تعطیلی به خاطر بیماری همه‌گیر، مقتضی است این موضوع در ستاد ملی

کرونا مطرح و بررسی شود و هر اقدامی که لازم است انجام گیرد».

دکتر نمکی در نامه روز یک‌شنبه خود به رهبر انقلاب پس از برشمردن علل و زمینه‌های گسترش بیماری و فشار سنگین بر کادر درمان، به صحنه آوردن کلیه امکانات کشور برای مقابله جدی با این پدیده را ضروری دانست و نوشت:

«شاید دو هفته تعطیلی جدی و ایستادگی و به کارگیری نیروهای نظامی و انتظامی و برخورد با شکستن پروتکل‌ها بتواند تا حد قابل توجهی از چرخش ویروس و بار بیمارستان‌ها و فشار نفسگیر بر همکاران ما بکاهد».

رونوشت دستور رهبر انقلاب اسلامی برای رئیس‌جمهور منتخب نیز ارسال شده است.

۳دستور اژه‌ای به دادستان‌ها و دادگستری‌ها

تکلیف پرونده‌های فساد اقتصادی، کثیرالشاک‌ی و بازداشت‌های موقت را تعیین کنید

رئیس قوه قضائیه در خصوص تسریع در تعیین تکلیف پرونده‌های فساداقتصادی، پرونده‌هایی که متهم زندانی دارند و پرونده‌های کثیرالشاک‌ی و مأموریت و ویژه‌ای و به رؤسای کل دادگستری و دادستان‌ها داد و از دادستان کل کشور خواست

که به روند رسیدگی و صدور هر چه سریع تر تصمیم نهایی در این رابطه نظارت نماید. به گزارش اداره کل روابط عمومی قوه قضائیه،

حجت‌الاسلام محسنی اژه‌ای صبح دیروز در جلسه شورای عالی قوه قضائیه بر اجرای سند تحول قضایی تأکید کرد و گفت: بر گزاری مرتب و مستمر جلسات ستاد راهبری تحول به صورت هر دو هفته یکبار به منظور پیشبرد اهداف سند تحول و تعالی ضروری است. وی خطاب به اعضای شورای عالی قوه قضائیه تأکید کرد که به صورت فعال در جلسات شورای تحول شرکت کرده و مصوبات را جدی بگیرند و در اجرای آن اهتمام لازم را داشته باشند.

رئیس قوه قضائیه در خصوص تسریع در تعیین تکلیف پرونده‌های مفاسداقتصادی، پرونده‌هایی که در آن متهم زندانی حضور دارد و پرونده‌های کثیرالشاک‌ی مأموریت و ویژه‌ای بر سر این مقامات قضایی داد و از دادستان کل کشور خواست که به روند رسیدگی و صدور هر چه سریع تر تصمیم نهایی در این رابطه نظارت کند. پرونده‌هایی که زندانی دارد باید هر چه زودتر در دیوان عالی ایزه و کیل و شنیدن دلیلی رسیدگی به پرونده طول می کشد لازم است تکلیف زندانی روشن شود.

محسنی اژه‌ای با اشاره به قانون آیین دادرسی

■ **سازمان بازرسی مأمور نظارت بر اجرای سیاست‌های اصل ۴۴**

محسنی اژه‌ای با مأموریت به سازمان بازرسی به منظور نظارت بر اجرای قانون اجرای سیاست‌های کلی اصل ۴۴، علی‌الخصوص در باره وظایف شورای رقابت، تصریح کرد: در قانون اجرای سیاست‌های کلی اصل ۴۴، شورایی با عنوان شورای رقابت پیش‌بینی شده است. فلسفه این کشور تسهیل رقابت و جلوگیری از انحصار هاست. وی ادامه داد: وظیفه مهم شورای رقابت این است که اجازه ندهد افراد انحصار ثروت در دست عده معدود باشد و فقر گریبانگیر نباشد. در این خصوص آن طور که نوشته شده به صورت ضد انحصار اجرا شود.

محسنی اژه‌ای همچنین بر پیگیری مأموریت‌های سیره شده به اعضای شورای عالی قوه قضائیه در جلسات قبل و ارائه گزارش‌ای تأکید نمود. رئیس قوه قضائیه در بخشی از جلسه شورای عالی قضایی با خبر مقدمه به حجت الاسلام رحیمی معاون قضایی جدید قوه قضائیه، تأکید کرد: معاون قضایی سابق قوه قضائیه اقدامات خوبی برای ساماندهی امور صورت دادند که نیاز است اقدامات خوب قبلی تقویت و کارهای بر زمین مانده تکمیل شود. وی همچنین تأکید کرد که اگر در رسیدگی به پرونده‌ها رعایت برای منطقه و جهان تبدیل شود و برای اصلی شدید حتماً قاضی صادر کننده رأی در این زمینه صحبت و توضیحات وی شنیده شود و اگر حکم خلاف شرع بنین در استانی و چند شعبه به طور مکرر

دولت با حضور خودش از خودش قدردانی کرد

راه اعتدال است که هیچ‌گاه به پایان نمی‌رسد. رئیس‌جمهوری اظهار داشت: در طول هشت سال گذشته اختلاف سلیقه داشتیم اما هر دو جناح به آینده امیدوار بودند و با وجود فرازونشیب‌های فراوان همه متفق بودند که کشور باید توسعه یافته و به اقلیت و انهایی را که به‌وای نداشته‌اند، به رسمیت نمی‌شناسد. اکنون اما نسخه اعتدال و دوری از افراطی‌گری می‌پیچد!

روحانی دیروز و در آخرین روز دولت دوازدهم در نشست با مدیران ارشد دولت تدبیر و امید، تصریح کرد: با افراطی‌گری به جایی نمی‌رسیم، با چنگ انداختن به روی صورت هم و تخریب همدیگر و هتاک‌ی نسبت به یکدیگر به جایی نمی‌رسیم و نمی‌توانیم کشور را به نتیجه برسیم که دوران تندروی و افراطی‌گری به پایان رسیده است. البته برخی فکر می‌کنند تازه آغاز شده که اشتباه می‌کنند. اکنون باید از روحانی پرسید، مخاطب این وعظ و خطبه شما با آن سلیقه‌ای که در منکوب کردن منتقدان داشتید کیست؟

روحانی با بیان اینکه امروز نیز همانند سال ۹۲ اعتدال و تعامل سازنده در داخل و خارج را راه‌حل رفع مشکلات و نجات ایران می‌دلم، اضافه کرد: با افراطی‌گری و چنگ انداختن روی صورت هم و تهاکی نمی‌توانیم پیشرفت کنیم باید به این نتیجه برسیم که دوران افراطی‌گری به پایان رسیده و این راه‌حل است. اکنون باید از روحانی پرسید، مخاطب این وعظ و خطبه شما با آن سلیقه‌ای که در منکوب کردن منتقدان داشتید کیست؟

روحانی با بیان اینکه امروز نیز همانند سال ۹۲ اعتدال و تعامل سازنده در داخل و خارج را راه‌حل رفع مشکلات و نجات ایران می‌دلم، اضافه کرد: با افراطی‌گری و چنگ انداختن روی صورت هم و تهاکی نمی‌توانیم پیشرفت کنیم باید به این نتیجه برسیم که دوران افراطی‌گری به پایان رسیده و این راه‌حل است. اکنون باید از روحانی پرسید، مخاطب این وعظ و خطبه شما با آن سلیقه‌ای که در منکوب کردن منتقدان داشتید کیست؟

کبری آسوپار

چرانمی‌بخشیم؟

آنچه حسن روحانی در آخرین جلسه هیئت دولتش گفت، طلب عفو و عذرخواهی نبود؛ بلکه «تمایش» طلب عفو و عذرخواهی بود. او می‌گوید «ما معصوم نیستیم» اما انقدر خود را از مظان عیب و خطا دور می‌داند که عیبش را به «اگر» مشروط می‌کند: «اگر عیب و نقصی داشتیم از مردم عذرخواهی می‌کنیم واز آنها طلب عفو و رحمت می‌کنیم برای اینکه ما در حد توان اقدامات خودمان را در آن شرایط انجام دادیم.»

وقتی کسی ادعان به اشتباه که هیچ، حتی بر درستی خطای انجام داده اصرار دارد، در واقع طلب بخششی تحققی نیست؛ تا آن سویی دیگر، این انتظار باشد که او را ببخشد. رسم طلب بخشش آن است که فرد خطاهای انجام داده را فهرست کند و بابتش عذر خواه باشد، حسن روحانی کدام کارش را اشتباه می‌داند که بابتش طلب عفو دارد؟ قتی که رئیس‌جمهور همان رفتن یک همسایه نبیند و وقت خدا حافظی، محض رعایت آداب معاشرت و تلافی آنکه حقی بر گردنش باشد، یک حلالم کنید هم بگوید و برود، رئیس‌جمهور مسئولیت اقتصاد و سیاست و فرهنگ ۸۵ میلیون نفر آدم را بر عهده دارد؛ کم‌کاری‌اش با نمایش عذرخواهی جبران نمی‌شود. این اولین دلیل است که او رانمی‌بخشیم؛

اینکه عذرخواهی‌اش فراتر از نمایش و ادای تواضع و مردمی بودن نیست. از سویی، آثار عملکرد و سیاست‌های حسن روحانی تا سال‌های سال و حتی بعضاً تا پایان عمر هم‌راهمردم خواهد بود. او با شعار اعتبار بخششی به پاسپورت ایرانی آمده، اما عمل سیاست‌هایش اعتبار بین‌المللی ایران را هدف قرار گرفت و ضعیفی که او برابر غرب از خود نشان داد و اقتصادی که نابود کرد و تصاویر اعتراض و آشوبی که از ایران به جهان مخابره کرد؛ از ایران چهره‌ای ضعیف به تصویر کشید و صایا بریده شده خیلی‌ها را امقل مایلند کرد. او با جدال مداوم با منتقدانش و کسانی از ملت که او ارقبول نداشتند، کشور را در یک موقعیتی اجتماعی و سیاسی فروردید کسی که خود بر نفرت در جامعه کشته، چگونه می‌تواند بانی بخشش جمعی باشد؟ حق شخصی نیست که بگذریم، او یک نفر را نکشته تا ولایتی دم را دعوت به گذشتن از حق خود کنیم؛ او به یک نفر توهین نکرده تا بگوییم کینه‌ها را کنار بگذارید و روی همدیگر را ببوسید و بگذرید و تمام او را باعتبار و آبروی کشوری قمار کرد که برای رسیدن به آنجایی که قبل از ریاست‌جمهوری روحانی بود، «خون‌ل‌ها خورده‌اند.»

به‌مانند که حق شخصی‌های این هشت سال هم کم نیست، چه زندگی‌ها زیر چرخش سیاست‌های حسن روحانی از دست رفت، چه بیکار شدن‌ها، حقوق نگرفتن‌ها، حسرت به دل ماندن‌ها و چه ضرر‌ها که به زندگی‌ها خورد. حالا برویم به کسی که یک شبه سرمایه‌اش را تورم دولت روحانی و بازار بورس و طلا و ارز و مسکن و خودروی دولت او بر باد داد، بگوییم روحانی را ببخش؛ شرم او است. اراده‌ار به آبان ۹۸ هم سکوت کنیم که شرح غصه بسیار است. و بماند اعتبار ولی فقیه که به‌هوا خراش و شد و قدر ندانست؛ مگر می‌شود بخشید؟ نکته بعد آنکه آنچه روحانی انجام داده، عملی منفرد و تک‌نموده که یک بار انجام و تمام شود و فرصت نقد و بررسی و جبران نباشد. او سال‌ها اشتباهات متعدد را تکرار کرد، انتقاد دلسوزان را پذیرفت و به منتقدان انواع تهمت‌ها و توهین‌ها را از آرائی داشت و از خطاهای خود تمام قدر دفاع کرد. استمرار اشتباهات او بر سرنوشت میلیون‌ها نفر مؤثر بوده و وقتی برجام را پیمایی شکسته توسط امریکا دید، باید استعفا می‌داد، اما ماند و اصرار بر اشتباه کرد. همین استمرار و اصرار بر جرم، مجازات را دو چندان می‌کند. مردم ایران همین که خواهان محاکمه او نشده‌اند، لطف بسیار داشته‌اند.

و کلام بعد از آخر آنکه، روحانی رئیس‌جمهوری مغلوب است، رضایت مردم از او بر ساق رفته و اعتبارش رذ بد بزرگان کشور فرو ریخته، نه سیاست اصلی‌اش (مذاکره با غرب) ثمری داد و نه حامیان سابقش روی حمایت از او – آلمان قدر پر حرجم و متعصبانه – دارند. اغراق اطرافیان در مدح او هم (همچون سخن اسحاق جهانگیری که «مطمئن هستم روزی قدر کدر رئیس‌جمهور شناخته می‌شود») بیشتر از هر حس دیگری، خشم و تمسخر مخاطب را برمی‌انگیزد. با این حساب، ما هیچ، او پس از آن بهشت سال بر شی تحریم، از سر زمین خود و از شخصیت خود ساخته، خودش می‌تواند خودش را ببخشد؟

دولت مستغرق

ادامه از صفحه اول

۹- روحانی هر جا تحت فشار اصلاح‌طلبان – رأی‌دهنده – قرار می‌گرفت راه خاصی را بلد بود؛ با ابهام‌سازی یا کلام می‌کرد یا فرارندوم را طرح می‌کرد یا گزاره «می‌توان گفت» یا «چرا چنین شده»، یا «اگر با ما بودی رأی می‌کردیم» را به کار می‌برد و گویی اصلاً پیش از ورود به قدرت، ساختار را نمی‌شناخته است و با رایگفته فرار می‌کرد.

۱۰- زبان روحانی، نخبگان سیاسی و عملکردش در مد عادی را به تقابل باوی بدگلسد. در دولت روحانی بسیاری از مردم عادی سیاسی شدند و با خوداگاه‌ها درک مشکلات اقتصادی ذهن سیاسی یافتند و متوجه حکومت و دولت شدند و وظایف و می‌کردند. علت مشکلات را فساد می‌دانستند و… همین جابخشی از سرمایه اجتماعی سوخت رفت.

۱۱- عملکرد دولت روحانی جز خودش و خود، سه نفر دیگر هیچ مفاعلی نداشت. در عرصه سیاسی بعضاً اصلاح‌طلبان به دفاع می‌آمدند اما در حوزه کارنامه و عملکرد هیچ کس حاضر به دفاع از دولت نبود. دولت، دولت تنها نبود. اینکه با بر شماری بلایا و حوادث طبیعی و عملکرد ترامپ، دولت روحانی را شده بود؛ هر قدر قوی‌تر می‌د که دولت افتخارات دارد، کارهای بی نظیری کرده و مصداق می‌آورد اما گویی بدکار نبود. این گوش‌های جناح مقابل نبود که دولت‌انان را به کمک خود در شرایط سخت می‌آورد. البته آنان بعضاً ایثارگرانه بود اما در پوشش نظام دینی، عملکردایی سکولار را برگزید و خداوند نیز اکثر مسیرهای توفیق را بر آوی سدمود. سیل ویرانگری سلیقه، تحریم بی سلیقه، پدیده‌های امنیتی نادر، سلسله زلزله‌ها، خشکسالی مفرط و تصمیمات فاحش اشتباه را با هیچ و تخفیف روحانی دست به دست هم داده بودند.

نگارنده با توجه به هویت و کسوت روحانی معتقد است عزت اجتماعی روحانی افول کرد و مگر نه این است که عزت دست خداست؟

۱۰- سیاست‌های کلی نظام که نقشه راه و راه برای قوای کشور است، بعضاً با می‌مهری روحانی مواجه با باکر انجام شدند برای پیوستن به معاهدات بین‌المللی بزرنگ بود که سند ۲۰۳۰ معاهدات و هوایی نمونه آن بود. دولت در حوزه عمران و در شرایط سخت آری تلاش‌های نسبتاً خوبی کرد اما قضایی که روحانی با زبان علیه خود ایجاد کرده بود باعث بسته شدن چشم‌ها و گوش‌ها شده بود؛ هر قدر قوی‌تر می‌د که دولت افتخارات دارد، کارهای بی نظیری کرده و مصداق می‌آورد اما گویی بدکار نبود. این گوش‌های جناح مقابل نبود که دولت‌انان را به کمک خود در شرایط سخت می‌آورد. البته آنان بعضاً ایثارگرانه بود اما در پوشش نظام دینی، عملکردایی سکولار را برگزید و خداوند نیز اکثر مسیرهای توفیق را بر آوی سدمود. سیل ویرانگری بی سلیقه، تحریم بی سلیقه، پدیده‌های امنیتی نادر، سلسله زلزله‌ها، خشکسالی مفرط و تصمیمات فاحش اشتباه را با هیچ و تخفیف روحانی دست به دست هم داده بودند.

نگارنده با توجه به هویت و کسوت روحانی معتقد است عزت اجتماعی روحانی افول کرد و مگر نه این است که عزت دست خداست؟

۱۰- سیاست‌های کلی نظام که نقشه راه و راه برای قوای کشور است، بعضاً با می‌مهری روحانی مواجه با باکر انجام شدند برای پیوستن به معاهدات بین‌المللی بزرنگ بود که سند ۲۰۳۰ معاهدات و هوایی نمونه آن بود. دولت در حوزه عمران و در شرایط سخت آری تلاش‌های نسبتاً خوبی کرد اما قضایی که روحانی با زبان علیه خود ایجاد کرده بود باعث بسته شدن چشم‌ها و گوش‌ها شده بود؛ هر قدر قوی‌تر می‌د که دولت افتخارات دارد، کارهای بی نظیری کرده و مصداق می‌آورد اما گویی بدکار نبود. این گوش‌های جناح مقابل نبود که دولت‌انان را به کمک خود در شرایط سخت می‌آورد. البته آنان بعضاً ایثارگرانه بود اما در پوشش نظام دینی، عملکردایی سکولار را برگزید و خداوند نیز اکثر مسیرهای توفیق را بر آوی سدمود. سیل ویرانگری بی سلیقه، تحریم بی سلیقه، پدیده‌های امنیتی نادر، سلسله زلزله‌ها، خشکسالی مفرط و تصمیمات فاحش اشتباه را با هیچ و تخفیف روحانی دست به دست هم داده بودند.

نگارنده با توجه به هویت و کسوت روحانی معتقد است عزت اجتماعی روحانی افول کرد و مگر نه این است که عزت دست خداست؟

۱۰- سیاست‌های کلی نظام که نقشه راه و راه برای قوای کشور است، بعضاً با می‌مهری روحانی مواجه با باکر انجام شدند برای پیوستن به معاهدات بین‌المللی بزرنگ بود که سند ۲۰۳۰ معاهدات و هوایی نمونه آن بود. دولت در حوزه عمران و در شرایط سخت آری تلاش‌های نسبتاً خوبی کرد اما قضایی که روحانی با زبان علیه خود ایجاد کرده بود باعث بسته شدن چشم‌ها و گوش‌ها شده بود؛ هر قدر قوی‌تر می‌د که دولت افتخارات دارد، کارهای بی نظیری کرده و مصداق می‌آورد اما گویی بدکار نبود. این گوش‌های جناح مقابل نبود که دولت‌انان را به کمک خود در شرایط سخت می‌آورد. البته آنان بعضاً ایثارگرانه بود اما در پوشش نظام دینی، عملکردایی سکولار را برگزید و خداوند نیز اکثر مسیرهای توفیق را بر آوی سدمود. سیل ویرانگری بی سلیقه، تحریم بی سلیقه، پدیده‌های امنیتی نادر، سلسله زلزله‌ها، خشکسالی مفرط و تصمیمات فاحش اشتباه را با هیچ و تخفیف روحانی دست به دست هم داده بودند.